ra, läinud liñna ette, ja peitnud ennast senna ühhe kaljo kopa. Sanud Keiser sedda kuulda, siis lasknud kobast kinnimürida. Nored mehhed uinund senna maggama ja magganud 170, 200 ehk koggoni 300 aastat. Pärrast sedda aega murtud seält kiwwa, ja woetud nenda kobast lahti. Kui tule lehk nende maggajatte peäle käinud, siis ärkanud ülles, ja arwanud ennast agga ühhe ainsa öö magganud ollewad. Agga peagi tunnud ärra, et luggu teistwisi olli. Sest kui üks neist, nenda kui enne maggama jämist, liñna läinud toito ostma, siis seält üsna woõraid innimessi leidnud, hopis teisis ridis, kui nende ello päiwil kantud, egga olle ükski tahtnud nende wanna rahha tunnistada egga wastowõtta. Widud neid siis kohto ette, ja seäl sanud kulamisse warral nende imme luggu selgeks. Õõlnud nemmad siis selle aia Keisri wasto, et neist õiete nähhä on, et surnud jälle üllestouswad. Saand se tehtud ja õõldud, siis heitnud keikide nähhes mahha ja surnud keik korraga ärra.

Seitsme wenna päwast ligub se sanna Saksa- ja marahwa suus, et kui sel päwal saab wihma, siis peawad 7 näddalat järgi wihmased ilmad tullema.

(Tullewal aastal ots.)